

Gökçeada raporu: Rum okulları fesat yuvası!

Posted on 08/09/2014

Rum evlerinin ve dükkanlarının yağmalandığı 6-7 Eylül olaylarının 59. yılında, Gökçeada'daki Rumlara yönelik yürütülen göç politikasının rapor ve planları ortaya çıktı. Raporda Rum okullarından 'Fesat yuvası' olarak bahsedilirken, adada Türkleştirme politikasının nasıl uygulamaya konulduğu anlatılıyor.

İstanbul'da başta Rumlar olmak üzere tüm azınlıklara yönelik tahrip ve yağmanın yapıldığı 6-7 Eylül'ün 59. yılında, Gökçeada'daki Rumlara yönelik yürütülen göç politikasının ayrıntılı olarak yer aldığı rapor ve planlar ortaya çıktı. Avukat Erhan Pekçe'nin eline geçen "çok gizli" ibareli rapor, Milli Güvenlik Kurulu'nun 1964'te aldığı 35 sayılı kararla İmroz'u (Adanın adı 1970'de Gökçeada olarak değiştirildi) Türkleştirme politikasının nasıl uygulamaya konulduğunu anlatıyor.

Raporlarda, Diyanet İşleri Başkanlığı'na 'metropolitin karşısına kudretli bir müftü atanması' görevi verilirken Vakıflar Genel Müdürlüğü'nden ise 'Türk kültürünü tebarüz ettiren bir cami inşa edilmesi' istenmiş. İmar ve İskan Bakanlığı'na verilen hedefler arasındaysa "Adadaki Rumlara karşı Doğu Karadenizlilerin iskan edilmesi" yer alıyor.

Raporda Rum okullarından da "Fesat yuvası" olarak bahsediliyor. Adadaki Rum okullarının 1964'teki kanunla kapatıldığı ifade edilirken adalıkların çocuklarını hala Türk okullarına gönderme- diklerinin altı çiziliyor. Planda ayrıca adalara gönderilecek memur ve öğretmenlerin büyük bir titizlikle seçilmesi istenirken, Rumca bilen Türklerin tercih edileceği ve onlara adalar hakkında özel bilgiler verileceği ifade ediliyor.

Planlarda "İmroz Politikası"nın ana fikri adanın Türkleştirilmesi şeklinde özetleniyor. Adanın

Türkleştirilmesi için yapılacakların anlatıldığı planda Adadaki Rumların “Türk düşmanı”, “Tehlikeli”, “Enosisçi” ve “Normal” olarak tek tek fişlendiği görülüyor. Olası bir askeri çıkarma için adanın elverişli noktalarının anlatıldığı planda “İmroz ve Bozcaada ile ilgili MGK Kararı” başlığı altında bakanlıklar nezdinde neler yapılacağı tek tek ele alınıyor. Buna göre İçişleri Bakanlığı’nın gerçekleştirmesi öngörülen hedefleri arasında “Adaların turistik çekiciliğini azaltmak için bölgenin yasak bölge ilan edilmesi”, “Adaların en verimli ve en önemli kısımlarının kamulaştırılması”, “Rumların kendi milli bayramlarına katılmalarına mani olunması ancak Türk Milli bayramlarına katılımlarının sağlanması” bulunurken Maliye Bakanlığı’ndan ise “Kanuni yoldan sistemli şekilde Rumların topraklarının ellerinden alınması” ve “Rum vakıfların hesaplarının sık sık teftiş edilmesi” istenmiş.

Diyanet İşleri Başkanlığı’na “metropoliten karşısına kudretli bir müftü atanması” görevi verilirken Vakıflar Genel Müdürlüğü’nden ise “Türk kültürünü tebarüz ettiren bir cami inşa edilmesi” istenmiş. İmar ve İskan Bakanlığı’na verilen hedefler arasındaysa “Adadaki Rumlara karşı Doğu Karadenizlilerin iskan edilmesi” yer alıyor. Raporda Rum okullarından da “Fesat yuvası” olarak bahsediliyor. Adadaki Rum okullarının 1964’teki kanunla kapatıldığı ifade edilirken adalıların çocuklarını hala Türk okullarına gönderme- diklerinin altı çiziliyor. Planda ayrıca adalara gönderilecek memur ve öğretmenlerin büyük bir titizlikle seçilmesi istenirken, Rumca bilen Türklerin tercih edileceği ve onlara adalar hakkında özel bilgiler verileceği ifade ediliyor.

İmroz’da 1960 yılından sonra uygulanan politikalar adalı Rumların İmroz’dan göç etmesine neden oldu. Adada yarı açık bir cezaevi inşa edildi. Bu tarihe kadar insanların kapılarını kilitlemediği bir yer olan İmroz’a 750 mahkumun gönderilmesinin ardından adada hırsızlıklar ve yağmalar başladı. Mahkumlar Rum kadınlara tecavüz etti. Cinayetler işlendi. Cezaevi yetkilileriyle olaylara göz yumdu. Rumların bir kısmı adada güvenlik kalmadığı gerekçesiyle göçerken kalanlar için de hayat kolay olmadı. Eğitime büyük önem veren Rum halkının bütün okulları kapatıldı. Rumca öğrenmek yasaklandı. Adanın en verimli toprakları kamulaştırılarak tarım ve hayvancılığın önüne geçildi. Adadan göçen Rumlar yerine

Karadeniz'den getirilen topraksız köylüler yerleştirildi Adadaki tüm yer isimleri de Türkçeleştirildi. Tüm bu politikalar sonucunda adada 1960'larda 5 bin olan Rum nüfus 200'e kadar geriledi. Bugün Gökçeada'da yalnızca yaşlı 200 Rum kalıyor.

Kaynak: [Özgür Gündem](#)